

عنوان مقاله:

نمود در کردی: از هستی شناسی تا دستور

محل انتشار:

دوماهنامه جستارهای زبانی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

رحمان ویسی حصار - استادیار زبان شناسی دانشگاه کردستان، کردستان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف جستار حاضر ارایه تحلیلی نسبتا جامع از نظام نمود در زبان کردی (گویش موکریانی) است. روش اتخاذ شده در این مقاله مبتنی بر نظریه دوبرخشی اسمیت (1997) و رویکرد منطقی بازنمود گفتمانی (Kamp and Reyle, 1993) است. در این راستا برای واکاوی انواع نمودهای موقعیتی در گویش موکریانی، پیکره وسیعی از افعال ساده و مرکب بررسی خواهد شد. افعال مورد نظر در سطح گروه فعلی و همراه با اقمار و افزوده هایشان در نظر گرفته می شوند. در ابتدا پنج گونه از نمودهای موقعیتی در منظومه های فعلی توصیف و سپس انواع نمودهای اشتقاقی ذیل هر کدام پیشنهاد میشود. نتایج تحقیق نشان میدهد که پنج گونه از نمودهای موقعیتی در این گویش وجود دارند که هم نشانگر رخدادهای بیرونی و هم تابع محاسبات نحوی هستند. نوع ساختار موضوعی و قیدهای متفاوت زمانی و مکانی بر ماهیت ترکیبی نمود در جمله تاثیر بسیار دارند. در نهایت، با استفاده از نظریات یادشده، سعی میکنیم بازنمود صوری انواع ترکیب های ممکن هر یک از نمودهای موقعیتی را ارایه دهیم.

کلمات کلیدی:

نمود موقعیتی، نمود دیدگاهی، منظومه های فعلی، نمود گردانی، گویش موکریانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/803402>

